

דף גידול - ברווז הברבר - ברווז המוסקובי

מאת: ד"ר שמעון וידמאייר

רקע כללי:

הברבר הוא ברווז גדול יחסית לשאר הברווזים. מקורו של ברווז הברבר הוא ממרכז ודרום אמריקה. לברווז הברבר מבנה גוף שמנמן, רגליים קצרות וציפורניים ארוכות. צבעם של הברברים המבויתים הוא שחור עם כתמים לבנים כאשר ישנן גם מוטציות צבע של ברברים שחורים לגמרי, לבנים לגמרי, אפורים, חומים ועוד.

לשני המינים פנים קרחות מנוצות עם עור בצבע שחור אדום עם כרבולת בולטת מעל האף כאשר אצל הזכרים הכרבולת גדולה יותר ובולטת יותר.

זכרי הברבר הם מעט אגרסיביים אחד כלפי השני ויריבו כמעט על כל דבר: אוכל, טריטוריה ובנות זוג. לזכרים רעמת נוצות על הראש אשר מורמת בזמן חיזור, תקיפה והתרגשות. הברברים נחשבים לברווז שקט ומשמעים קול הנע בין לחישה לשריקה עדינה. הברברים הם בעלי יכולת תעופה טובה ובלילות יעדיפו ללון במקום גבוה.

תנאי גידול:

ניתן להחזיקם הן בכלובים רחבי ידיים והן בחצר פתוחה. יש לספק להם אמבט מים או בריכה. במידה והברברים מוחזקים בחצר פתוחה ניתן לגזור להם את נוצות התעופה בכדי למנוע מהם לעוף אל מחוץ לחצר ולברוח.

הזנה:

תערובת לעופות מים וירקות. בטבע ובחצרות פתוחות ניזונים גם מחרקים והם נחשבים לאלופים בצייד זבובים. לאפרוחים יש לספק תערובת המכילה 28% חלבון ולבוגרים תערובת המכילה 20% חלבון.

יש לספק מי-שתייה טריים כל יום.

רבייה:

ניתן להחזיק זכר אחד עם מספר נקבות. הזיווג מתבצע על הקרקע או במים. הריבוי אפשרי כל השנה עד שלוש פעמים בשנה. הנקבה תטיל על הקרקע ותעדיף פינה שקטה ואפלולית. גודל המטל 16-10 ביצים, הביצים לבנות. זמן הדגירה הוא 35 יום. האפרוחים הבוקעים עצמאיים ויכולים להיכנס למים אחרי האמא כבר מספר שעות לאחר הבקיעה.

ברווזי הברבר יכולים להזדווג בשבי גם עם מיני ברווז אחרים, הברווזונים הבוקעים מזיווג שכזה יהיו עקרים. אחת ההכלאות הנפוצות של הברבר נקראת המולארד והיא נפוצה בחקלאות לבשר.

מחלות נפוצות:

- קדחת מערב הנילוס – כמו כל מיני הברווזים גם הברברים יכולים להיות נשאים של נגיף (וירוס) קדחת מערב הנילוס לכן יש להקפיד לחסנם כנגד המחלה. מחלה זו מסוכנת לאדם ומועברת על-ידי יתושים.